THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 4
DECEMBER, 1939

"UNTIL SHILOH COME"

By JOSEPH HOFFMAN COHN

Twenty-three years before the Lord Jesus Christ was crucified on Calvary's tree, the Sanhedrin had lost the power of passing the death sentence. This is that power which was envisaged in the prophecy of Gen. 49:10, "The sceptre shall not depart from Judah nor a lawgiver from between his feet, until Shiloh come." So, the Lord Jesus Christ, the Shiloh of Genesis 49:10, was already born, and was a boy nine or ten years of age, when this great calamity came upon the Jewish nation—Israel had lost the sceptre and the law-giving power. Josephus in his Antiquities, Book XVII, Chapter 13, 1-5, tells how that Judea had become a Roman Province, and how the procurators who had administered justice in the name of Augustus Caesar had now deprived the Sanhedrin of its supreme power in order that they themselves might exercise the **jus gladii**, the right of the sword, that is, the sovereign right over life and death. Every province annexed to the Roman Empire had to submit to his stripping of power. Tacitus says, "The Romans reserved to themselves the rights of the Sword, and neglected all else."

"WOE UNTO US!"

Rabbi Rachman says, "When the members of the Sanhedrin found themselves deprived of their right over life and death, a general consternation took possession of them; they covered their heads with ashes, and their bodies with sackcloth, exclaiming, 'Woe unto us, for the scepter has departed from Judah and the Messiah has not come'!" Furthermore, Josephus in his Antiquities, Book XX, Chapter 9, 1, says:

> "Festus was now dead and Albinus was but upon the road; so he assembled the Sanhedrin of judges, and brought before them the brother of Jesus who was called the Christ, whose name was James, and some others, and when he had formed an accusation against them as breakers of the law, he delivered them to be stoned; but as for those who seemed to be the most equitable of the citizens and such as were the most uneasy at the breach of the laws, they disliked what was done; they sent to the King Agrippa desiring to send to Ananus that he should act so no more, for that what he had already done was not to be justified; nay some of them went also to meet Albinus, as he was upon his journey from Alexandria and informed him that it was not lawful for Ananus to assemble a Sanhedrin without his consent."

THE SCEPTER DEPARTED

And so we have undisputed proof that the scepter had actually departed from Judah just at the time when the Lord Jesus Christ was already upon the earth in the form of human flesh: and so Judah had actually lost the power over life and death. Of course the implication of this is far reaching, but we will not digress along such lines in this present discussion beyond calling attention to the fact that the Sanhedrin had no legal power to pass sentence of death over the Lord Jesus Christ twenty-three years later.

So politically, the Jewish nation had now lost its existence, and the Jews had a right to weep and mourn and bemoan their sad plight. A right only, however, so long as they knew not that the compensating Ruler of Gen. 49:10, "until Shiloh come," was already discernible on the horizon of God's program so long as they knew not that the blessed infant of Bethlehem had already come into the world, and soon was to appear before the nation as the Messianic Shiloh of Israel's hopes. So had it been promised in Micah 5:2.

> "But thou, Bethlehem Ephratah, though you be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel; whose goings forth have been from of old, from everlasting."

But Israel had no hope. Generations had come and gone, centuries of anguish had rolled on their way, prophet upon prophet had given forth God's revelations, each had buoyed up the hope of the children of Judah with the electrifying message "the Prince of peace is soon to come!" Ever and anon a charlatan would spring up from some wilderness and announce to the waiting throngs, "I am the Messiah!" Each in his turn would gain a following, and the poor misled mobs, gullible and ignorant, would flock like sheep, and rally about each false Messiah, thinking, "Now, at last has come deliverance for our people!" Altogether, some seventy such false Messiahs inflicted themselves upon the Jewish nation, until the very word Messiah came to be despised and feared. Always there was disaster in the end, always the gullible remained fooled.

SAVAGERIES OF ANTIOCHUS

The heroic age of the Maccabees adds an illustrious chapter to the annals of Jewish warfare. Antiochus had reeked havoc upon Jerusalem. The record is "Her sanctuary was laid waste like the wilderness; her feasts were turned into mourning, her sabbaths into reproach, her honor into contempt." Dr. Harry A. Ironside, in describing those tragic days, says:—

> "Antiochus and his minions knew no mercy. They spared neither age, sex, nor condition. Young and old, men and women, priest and people, rich and poor, suffered alike in those fearful days of vengeance. Women who attempted to keep the law and circumcize their sons, were led publicly through the city with their babes at their breasts and flung bodily from the city walls, thus being literally broken to pieces. Any who were discovered observing the Sabbath day were apprehended and burnt alive.
>
> Josephus' account of those dire and sorrowful times remarkably coincides with the epistle to the Hebrews' account of former saints' sufferings. Says the Jewish historian: 'They were whipped with rods, and their bodies were torn to pieces, and they were crucified while they were still alive and breathed!' The apostle wrote of the same heroes of faith: "They were tortured, not accepting deliverance, that they might obtain a better resurrection; and others had trial of cruel mockings and scrougings, yea moreover of bonds and imprisonment. They were stoned, they were sawn asunder, were tempted, were slain with the sword; they wandered about in sheepskins and goatskins; being destitute, afflicted, tormented (of whom the world was not worthy); they wandered in deserts and mountains, and dens and caves of the earth' (Hebrews 11:35-38)."

JUDAS THE HAMMER

And then followed the spectacular rise of the five sons of that devout priest Mattathias, of the house of Asmonaeus, and so his family were called Asmonaeans. This faithful priest had five sons, of whom perhaps the most picturesque was Judas. So powerful and so persistent were the exploits of this Judas, that they gave him the name of Judas the Maccabean, which means, "Judas the hammer." Upon these Maccabeans centered and concentrated the most fiendish darts of satanic fury; it would appear as though hell itself was to be overturned in the devil's desperate determination to destroy the Jews. The deliverance of God came finally when under the consummate skill of Maccabean leadership the great battle against the forces of Lysias ended in a wonderful victory for the Jews. The camp of the Jews was pitched at Mizpeh. With ashes on their heads and sackcloth on their bodies, they fell down before God in prayer and in confession. Eleazer, the brother of Judas the Hammer, read from the Holy Scriptures as they fasted and humbled themselves before the mighty One who had been their help in ages past. He was their reliance in the hour of trial now approaching. For their battle cry they took the words, "The help of God" and so it was that God gave them victory.

WAITING FOR THE CONSOLATION

And now the little boy was born in Bethlehem. Weary, sick, hopeless, enslaved under insufferable bondage to Rome, Israel had now lost all hope of a Messiah. The Scepter had gone, and no Messiah had come. True it was that a few, a very few, still held on, with a hope born of sheer in-

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

domitable faith in the God of Abraham, Isaac and Jacob. These were the faithful remnant, only a handful it is true; among them, as typifying the character of these faithful few, was a man, "just and devout, waiting for the consolation of Israel." That man's name was Simeon. To him it had been revealed by the Holy Ghost that he was not to see death before he had seen the Lord Jesus Christ. And then we may imagine how the tears flowed down his cheeks, as the joy burst out of his heart, when he said, "Lord, now lettest thou thy servant depart in peace according to thy word; for mine eyes have seen thy salvation which thou has prepared before the face of all people."

Others there were who likewise were looking forward day by day to the long hoped-for coming of the Messiah, Luke tells us, "The people were in expectation, and all men mused in their hearts of John whether he were the Christ or not." In their eagerness and great anxiety of soul, they grasped at every faintest possibility of finding the Messiah, much as a drowning man will grasp at a straw; and here was John the Baptist, and perhaps he might be the One!

LEAPING THE CHASM OF TWO MILLENNIUMS

But now we take a far jump, swiftly and rather abruptly. We are in the twentieth century, in the year 1939. What consternation strikes our souls as we gaze upon the world today! What havoc, what confusion, what perplexity, and what pitiful hopelessness. Once more Satan's hand is raised in the most desperate effort of fully a thousand years to destroy the Jews from the face of the earth. Disenfranchisement and savage cruelties in Germany, banishment in Poland, extermination in Roumania, massacres, beatings, shameful abuses, these are the things which the Jew is today facing under whatever sky he happens to be. Again the heart of the Jew cries out, "How long O Lord, how long?"

Dear Jewish reader, the Messiah who came 1900 years ago to this earth to die on Calvary's cross for your sins and my sins, this same Messiah is soon coming a second time; but when He come this second time, it will be for judgment, and with power, and with glory. At that time then will be great trouble for our Jewish people. God tells us in Micah 6:2,

> "For the Lord hath a controversy with His people, and He will plead with Israel."

Another prophecy given by God through Ezekiel, must strike terror to the heart of every earnest and right-thinking Jew who believes the Word of God; for it reads as follows:

> "I will bring you out from the nations, and will gather you out of the countries wherein ye are scattered, with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out. And I will bring you into the wilderness of the people, and there will I plead with you face to face. Like as I pleaded with your fathers in the wilderness of the land of Egypt, so will I plead with you, saith the Lord God. And I will cause you to pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant. Ezekiel 20:34, 35, 36, 37.

"I will cause you to pass under the rod!" What a terrible thing to contemplate! When you read such words as these coming from God Himself, can you really make yourself believe that Zionism of itself will bring the answer to the Jewish problem? Certainly no man in his right mind could believe that.

There is a way whereby you may escape this terrible controversy which the Lord has yet to wage through with His people Israel. God has promised that anyone who will now, in the present hour of grace, turn to His only begotten Son, the Lord Jesus Christ, and receive through Him forgiveness of sins and everlasting life, such a one will never have to go through the controversy and the rod.

If you are a true Jew, will you not now examine afresh the unimpeachable evidences that the Lord Jesus Christ is the true Messiah of Israel? And will you not accept Him now before it is too late, and before our people are plunged into that most terrible time of punishment called by Jeremiah, the time of Jacob's trouble? Why wait for God to force us by suffering to accept His only begotten Son? Why not do it now, and have immediate joy and peace?

THE CHRISTMAS MESSAGE

"For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life." John 3:16

Brother, receive it, and believe it; and then you will indeed have a Merry Christmas.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25¢ in coin or Stamps and we will mail you a 40¢ New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York: Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburg, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio: 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago, Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman. Seattle, Wash.: Rev. H. Amster, 5105 Arcade Bldg.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate. Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

TRACTS FOR OUR READERS

If you are seeking the truth, and have difficulties in understanding such questions as the Trinity, the virgin birth of the Lord Jesus Christ, and many other such questions, we have prepared a comprehensive series of tracts, that every Jew may read and easily understand. The list of tracts is as follows with price against each tract:—

Behold a Virgin (Yiddish-English parallel)	$.05
To Both the Houses of Israel (Yiddish-English parallel)	.05
Cain and Abel (Yiddish-English parallel)	.05
The Dialogue (Yiddish-English parallel)	.05
What is His Name? (Yiddish-English parallel)	.05
The Voice that Crieth (Yiddish-English parallel)	.05
The Messiah Shall Be Cut Off (Yiddish only)	.05
The Holy Days (Yiddish only)	.05
I Daniel Understood by Books (English only)	.05
What is a Christian? (English or Yiddish)	.02
Was Abraham a Jew? (English or Yiddish)	.02
Son, Remember (English or Yiddish)	.02
How Many Times Have You Been Born? (English or Yiddish)	.02
Do Christians Worship Three Gods? (English or Yiddish)	.05
Don't Go to Jerusalem (English only)	.02
A Modern Jew Looks at Jesus (English only)	.01
Doctoring a Doctor (English only)	.02
An Open Letter to a Rabbi (English only)	.05
Thirty-Three Prophecies Fulfilled in One Day (English only)	.05
An Astonishing Yom Kippur Prayer (English only)	.05

If you cannot afford to pay the price marked for any tract that you wish, just say so in your letter and we will send it to you without cost.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, INC.
27 Throop Avenue B'klyn, N. Y.

א 40 סענט ספר'ל פאר 25 סענט.

שיקט אונז 25 סענט אין סטעמפס וועלען מיר אייך שיקען א נייעם טעסטאמענט אין אידיש, ענגליש אדער העברעאיש — אדרעס:

American Board of Missions to the Jews, Inc.
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

און קיין אלטער, אלע האבען געמוסט ליידען צוגלייך אין יענע שרעקליכע נקמה־טעג. מאמעס וואס האבען געוואלט האלטען דאס אידישע געזעץ און מל זיין זייערע קינדער, זיינען געפיהרט געווארען עפענטליך אויף די גאסען מיט זייערע קליינע עופה'לעך ביי די ברוסט און זיי ארונטער געווארפען פון די הויכע מויערען ביז זיי זיינען צופאלען אויף שטיקער. יענע וואס מ'האט ענטדעקט, אז זיי האלטען שבת, זיינען לעבעדיגערהייט פארברענט געווארען.

יאסיפוס זאגט אונז וועגען יענע שרעקליכע און טרויעריגע טעג, אז מ'האט אידען געשמיסען מיט ביימשען ביז זייערע קערפערס זיינען געווארען צוריסען אין פאסען. זיי זיינען געקרייציגט און באגראבען געווארען, ווען זיי זיינען נאך געווען לעבעדיג און האבען נאך געאטהעמט. דער אפאסטעל שרייבט וועגען אט יענע העלדען: זיי זיינען גע־געמארטערט געווארען נישט וועלענדיג אננעמען די בעננאריגונג, כדי זיי זאלען זיין זיכער מיט תחיית המתים. אנדערע ווידער זיינען דורכגעגאנגען דעם פראצעס פון גרויזאמע פארשפאטונג... און זיינען געווארען פערשטייניגט. זיי זיינען צוזויגען געווארען אין צווייען מיט א זעג. אנדערע זיינען ארומגעוואנדערט טאג און נאכט איבער וועלדער און פעלדער, אין היילען און אין גריבער. (העברעער י"א, 34—38)

יהודה המכבי—דער מאקאבעער

שפעטער זענען אנגעקומען די מאקאבעער, דער פאטער און זיינע העלדישע 5 זיהן, דער פארנעמסטער פון אלע, האט געהייסען "יהודה", גערופען "דער האמערשלעגער". אויף דיעזע מאקאבעער האט זיך קאנסענטרירט דער גאנצער העלישער און סאטאנישער צארן. עס האט אויסגעזעהן אלס דאס גיהנם גופא האט זיך צו־יוזשעט און מיט אלע כחות די אידען געוואלט פארניכטען, גאט'ס הילף איז אבער געקומען ווען די העלדישע מאקאבעער האבען מיט זייער טאלאנט און געשיקטקייט געווינען די גרויסע שלאכט געגען די קריגסארמעע אונטער דער פירונג פון "ליסיאס". דער אידישער לאגער איז דאמאלס אויסגעשטעלט געווארען אין מצפה. מיט אש אויף זייערע קעפ און מיט זעק אויף זייערע קערפער זענען זיי אנידערגעפאלען פאר גאט אין געבעט און אין תשובה. אליעזר דער ברודער פון יהודה האט זיי פארגעלעזען פון דער הייליגער ביבעל. זיי האבען געפאסט און פיעל געבעטען אז גאט וועלכער איז געוועזען זייער הילף אין דער פערגאנגענהייט זאל זיין זייער צופערזיכט אויך אין דער צוקונפט. זיי האבען זיך אין זייער מלחמה באנוצט מיט דעם אויסרוף: "אונזער הילף קומט פון גאט!", און אזוי האט גאט זיי געגעבען דעם זיעג.

ווארטענדיג אויף זייער נחמה

יא, אין יענער צייט איז דאס קליינע משיח־קינד געבוירען געווארען אין בית לחם, יהודה. מיהר, שוואך און פערשקלאפט אונטער רוים האט ישראל כמעט פארלוירען די האפנונג אויף משיח. דאס סצעפטער האט זיך אבגעטון און דער משיח איז נאך נישט געקומען. עס זענען נור געווען ווייניגע וואס האבען נאך געהאפט אויפ'ן מ ש י ח, דאס זיינען געווען די טריי איבערגעגעבענע צו זייערע אמונה. אונטער די איז געווען איינער, אויפריכטיג און גערעכט. ער האט געווארט און געהאפט אויף דער נחמת ישראל. ער האט געהייסען "שמעון". צו איהם איז אויפענבארט געווארען דורכ'ן רוח הקודש אז ער וועט נישט שטארבען ביז ער וועט זעהן דעם משיח פון גאט. מיר קאנען זיך איצט לייכט פארשטעלען ווי די טרעהרען זענען געפלאסען פאר פרייהד פון זיינע אויגען ווען ער האט דערזעהן ווי די עלטערן האבען געבראכט דאס משיח־קינד אויף זייערע ארעם אין בית המקדש אריין און דער ליעבער גאטעס־מאן האט אויסגערופען מיט דער גרעסטער שמחה:

"הארר, איצט קאנסטו לאזען דיין קנעכט אהיים געהן אין פריעדען, ווייל דיין ישועה האבען מיינע אויגען געזעהן וואס דו האסט פארבערייט פאר אלע פעלקער (לוקס ב, 29—32) פיעלע אנדערע וואס האבען געהאפט אויפ'ן משיח האבען אויך קיין טעות געמאכט, ער איז באמת געקומען

איצט וועל'ן מיר א גרויסען שפרינג געבען צו דער געגענווערטיגער צייט, צום יאר 1939. אן ערשטוינונג נעמט ארום אונזער נשמה ווען מיר בליקען אויף דער וועלט היינט. וואסארא צושטערונג, אונארדנונג און פארוויסטונג. . . . ווידער אמאל האט זיך דער שטן אונטערנומען אויסצוראטען אידען פון דער גאנצער וועלט. שרעקליכע גרויסזאמקייטען אין נאצילאנד. פערבאנונג אין פוילן. אויסראטונג אין רומעניען. בלוטבעדער, מערדערייען און בעליידיגונגען איבעראל אין דער וועלט. אזאלכע ערפארונגען האט דער איד איבעראל אונטערן הימעל. דאס אידישע הערץ שרייט ווידער אויס: "ווי לאנג אה גאט, ווי לאנג?"

ליעבער אידישער לעזער: דער משיח וואס איז געקומען פאר איבער 1900 יאר צוריק כדי צו ליידען און צו שטערבען אויפ'ן קרייץ פאר מיינע זינד און פאר דיינע זינד, דערזעלבער משיח וועט באלד צוריק קומען צום צווייטען מאל, אבער נישט מעהר צו ליידען און צו שטערבען נייערט אלס קעניג, צו ריכטען די וועלט מיט קראפט און הערליכקייט, דאמאלס וועט אבער א שפאגעל נייע צרה קומען איבער ישראל, גאט זאגט אונז אין מיכה 6, 2:

"הערט בערג גאטס קריעג מיט זיין פאלק. אוי מיין פאלק וואס האב איך דיר געטון? מיט וואס האב איך דיך מיהד געמאכט? ענטפער מיר!

אן אנדערע נבואה זאגט אונז יחזקאל וואס **יעדעם ערענסטע חערץ פון יעדען רעכטדענקענדען** איך מוז אויפציטערן, דארט זאגט גאט:

"איך וועל אייך ארויסברייגען פון צווישען די פעלקער, איך וועל אייך זאמלען פון די לענדער וואס איהר זענט פערשפרייט, מיט א שטארקע האנד און מיט איין אויסגעשטרעקטען ארעם און מיט אויסגעגאסענעם גרימצארן. איך וועל אייך אריינברייגען אין די מדבר פון פעלקער און דארט וועל איך אייך משפט'ן אזוי ווי איך האב גע'משפט אייערע עלטערן אין דער מדבר גראד אזוי וועל איך אייך שטראפען זאגט גאט. איך וועל אייך איבערפיהרען אונטער דער רוט און אריינברייגען אין דעם ברית העמים", (יחזקאל כ', 24-37).

וואסארא שרעקליכער אינהאלט איז אין די ווערטער וואס גאט זאגט: "איך וועל אייך איבערפיהרען אונטער דער רוט". קאנט איהר נאך דענקען, אז מענשליכע כחות ווי למשל "ציוניזם" אדער אנדערע "איזמס" וועלען קאנען אויפפלאנטערן די אידישע פראבלעמען? קיין רעכטדענקענדער מענש וועט דאס קיינמאל נישט דענקען אדער גלויבען.

דאך איז פאראן א וועג ווי אזוי פריי צו ווערען פון גאטס שטרייט וואס ער וועט האבען מיט אונזער פאלק ישראל אין יענעם טאג ווען ער וועט קומען א ויכוח האבען מיט אונז. גאט האט אונז פערשפראכען, אז אירגענד וועלכער מענש וואס וועט גלויבען אין זיין איינגעבוירענעם זאהן ישוע המשיח און וועט דורך דעם חסד המשיח זיין פארזיכערט מיט סליחת החטאים און אויך זיין פארזיכערט מיט חיי עולם, אזא מענש וועט דורך דער אמונה פריי זיין פון יענעם ויכוח און פון יענער "רוט" וואס וועט מיט גאטס גרימצארן דעמאנסטרירען גאטס שטראף, ר"ל. מיר לעזען אין יוחנן 3: 16. "ווארן גאט האט די וועלט אזוי געליעבט, אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זאהן כדי אלע וואס וועלען גלויבען אין איהם זאלען נישט פארלוירען געהן זאנדערן האבען דאס אייביגע לעבען".

ווען דו ליעבער פריינד ביסט אן אויפריכטיג דענקענדער מענש אין וועם עס טליעט נאך א פונק פון גאטעס פורכט אין הערצען און ווילסט דעם הייליגען אמת פון משיח באהערציגען, טהו דאס למה"ש שוין טאקע היינט, "היום, אם בקולו תשמעו". ווארט נישט ביז יענע אומ'רחמנות'דיגע רוט וועט אנפאנגען די ארבייט פון "דין ומשפט", וואס ווערט אין ירמיה הנביא אנגערופען "עת צרה הוא ליעקב", בעסער טהו עס מיט גוטען און האב דורך'ן משיח א שמחה, א ישועה און א נחמה.

וואו איהר קאנט בעקאמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י. בית שר שלום, 27 טרופ עוועניו, פילאדעלפיא פא, : מר. הארי בורגען, 717 וואלנאט סטריט. פיטסבורג, פא: רעוו. דזשאן סאלאמאן 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום, 316 סטענלי פלייס. לאס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאן 2005 ברוקלין עוועניו, קאלומבוס. אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 712 סויט העיג עוועניו. סידני אסטראליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאמאנוועלטה סטריט. .... ירושלים פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהביי, גאספל גייט. רוסישער קאמפאונד פאריז, פראנקרייך: רעוו. העגרי ווינסענט, 123 דאמיין עווע. באגאלא, נ. י. רעוו. א. ב. מאכלין, 206 נארטה פארק עווע סיאטל וואש: רעוו. ה. אמסטער, 5105 ארקאדע בילדינג.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Snbscription
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. XXII, No. 4
DECEMBER, 1939

ע ד כ י י ב ו א ש י ל ה

(בראשית מ"ט, 10)

פון רעוו. דר. יאזעף האפמאן קאהן

דריי און צוואנציג יאר בעפאר מ׳האט ישוע המשיח געקרייציגט אויפ׳ן בארג גלגולת האבען די סנהדרין פארלוירען זייער מאכט איבער לעבען און טויט. ד"ה, זיי האבען מעהר קיין כח געהאט צו פעראורטיילען א מענש צום טויט. וועגען אט דער מאכט איז אונז געזאגט געווארען אין בראשית מ"ט, 10, אז דער סצעפטער און די געזעצגעבונג וועט זיך ניט אבטהון פון יהודה... ביז "שילה" וועט קומען, ד"ה, אז צו יענער צייט ווען דאס סצעפטער האט זיך יא אבגעטהון, איז ישוע המשיח, דער "שילה" פון בראשית מ"ט, שוין געהאט געבוירען געווארען און איז געווען אין דעם עלטער פון 9 אדער 10 יאר ווען דאס גרויסע אומגליק איז געקומען אויף דער אידישער נאציאן. ישראל האט דאמאלס געהאט פארלוירען דאס סצעפטער, ווי אויך די געזעצגעבענדע קראפט.

יאסיפוס אין זיין אנטיקוויטי 17, קאפ. 13, 1-5 זאגט אונז, אז יודעא איז געווארען א רוימישע פראווינץ און די עקזיסטירענדע פערוואלטונג האט אים נאמען פון אויגוסטוס צעזאר אוועקגענאמען פון די סנהדרין די העכסטע מאכט וואס זיי האבען ביז אהער געהאט כדי זיי, די פערוואלטער אליין זאלען אויסאיבען דאס רעכט פון שווערד. ד"ה, דאס רעכט וועגען לעבען און טויט. יעדע פראווינץ וואס איז געווען אנגעשלאסען צו דער רוימישער רעגירונג האט זיך געמוזט אונטערווארפען צו דער בערויבונג פון אזא מאכט.

טאציטוס זאגט, אז די רוימישע מאכט האט פאר זיך פארגעצויגען דאס רעכט פון שווערד און פון אלע אנדערע דאס אוועקגענומען.

וועה, וועה, וועה!

רבי נחמן זאגט, ווען די מיטגליעדער פון די סנהדרין האבען דערהערט אז מ׳האט זיי בארויבט פון דעם רעכט וועגען לעבען און טויט האט זיי אזא ערשטוינונג ארומגענאמען אז זיי האבען זיך באדעקט מיט זאק און אש און האבען אויסגעשריגען: "וועה אונז, דאס סצעפטער איז אוועק גענומען געווארען פון יהודא און דער משיח איז נאך נישט געקומען!" אלע האבען געגלויבט, אז אזוי באלד ווי דער סצעפטער וועט פון יהודה אוועקגענומען ווערען וועט דער משיח קומען.

יאסיפוס זאגט אין זיין בוך 20, קאפ. 9, 1, אז פעסטוס איז איצט שוין געווען טויט און אלבינוס האט פערזאמעלט די סנהדרין און האט זיי פארגעבראכט י ע ק ב דעם ל י י ב ל י כ ע ן ברודער פון ישוע המשיח און נאך אנדערע מיט אים און האט זיי פערקלאגט פאר ברעכען דעם געזעץ און מ׳האט זיי דאן איבערגעגעבען צום שטייניגען, און אנדערע איבערטרעטער האט ער איבערגעשיקט צום קעניג אז ער זאל זיך מיט זיי פראספראווען. אגריפא האט געוואלט שיקען א באפעל צו אנאנוס אז ער זאל זיך נישט מעהר אזא פאלמאכט נעמען ווייל דאס וואס ער האט שוין געטון איז אויך צו־פיעל געוואגט. אנדערע זענען געגאנגען באזוכען אלבינוס וועלכער איז געווען אויף זיין רייזע צוריק פון אלעקסאנדריא און האבען איהם איםפארמירט אז עס נישט געווען געזעצליך וואס אנאנוס האט צוזאם גערופען די סנהדרין אהן זיין איינווילליגונג.

דאס סצעפטער איז אַבגעטהון

דא האבען מיר אן אונבעשטרייטבארען פאקט אז דאס סצעפטער איז בוכשטעבליך אבגעטהון געווארען פון יהודה צו דער צייט ווען ישוע המשיח איז שוין געווען אין מענשליכען געשטאלט אויף דער ערד. יהודה האט פערלוירען די מאכט איבער לעבען און טויט. די סנהדרין האבען אבסאלוט מעהר נישט געהאט דאס לעגאלע רעכט ארויסצוגעבען א טויט־אורטייל אויף ישוע המשיח מיט 23 יאר שפעטער.

פאליטיש, האבען אידען דאמאלס פארלוירען זייער עקזיסטענץ און דערפאר האבען זיי געיאמערט, געוויינט און געטרויערט איבער זייער שרעקליכער לאגע, נישט ווויסענדיג, אז דער געזעצגעבער פון בראשית מ"ט, דאס משיח־קינד איז שוין געווען געבוירען אין דער וועלט און האט באלד בעדארפט צו ערשיינען צו דער נאציאן אלס דער "שילה", דער משיח פון אידענס האפענונג.

אזוי זיינען פערגאנגען גענעראציאנען און יאהרהונדערטע. נביאים איבער נביאים האבען גערעדט און דערצעהלט פון גאטס אפענבארונג וועגען יהודה, אז דער „שר שלום" וועט באלד ערשיינען, געבוירען אין בית לחם, אזוי ווי מיר לעזען אין מיכה הנביא קאפיטל ה׳, ווי פאלגט:

"ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם". ד"ה, און דו (שטאדט) בית לחם אין אפרת, דו ביסט דאס קלענסטע צווישען די טויזענטע אין יהודה, פון דיר וועט צו מיר אייגער ארויס קומען צו זיין דער געוועלטיגער אין ישראל, וועמעס אויסגאנג איז געווען פון אנפאנג פון אייביג אן. אט דאס האבען די נביאים תמיד נביאות געזאגט, דאך האבען פיעלע דערפון נישט געוואוסט און האבען אויך דערפאר קיינע האפנונג געהאט אויפ׳ן קומען פון משיח.

זעהר אפט זיינען שארלאטאנעס געקומען און זיך אליין פערקינדיגט צו דער אידישער מאסע, אז זיי זיינען זייער משיח. יעדער האט באלד בעקומען א גרויסע נאכפאלגערשאפט וואס האבען זיי בלינדערהייט נאכגעפאלגט דענקענדיג, אז זייער גאולה איז שוין געקומען. אזעלכע פאלשע משיחיים זיינען געקומען אונגעפעהר 70. און ווייל אידען האבען תמיד ערליטען א נידערלאגע און אן אומגליק צוליעב יענע פאלשע משיחיים איז דאס ווארט משיח פשוט געווארען א מורא צו אידען עד היום הזה.

די גרויזאמקייט פון אנטיאכוס

די העלדישע פעריאדע פון די מאקאבעער גיט אונז א נייע אילוסטראציע פון דער אידישער קריגספיהרונג פון יענער צייט ווען אנטיאכוס האט געברענגט א חורבן אויף ירושלים. דער רעקארד צייגט אונז, אז אונזער הייליגטום איז געלעגען וויסט ווי אין א מדבר. אונזערע ימים טובים זיינען פארקעהרט געווארען צו טרויער. אונזערע שבתים צו שאנד און אונזער גאנצער כבוד איז געווארען ללעג ולקלס . . .

דר. א. איירנסייד זאגט אונז וועגען דעם פאלגענדעס: אנטיאכוס און זיינע קאמעראדען האבען בכלל נישט געוואוסט פון רחמנות. זיי האבען נישט געשוינט קיינע פרויען, קיינע קינדער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class Matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.